

Maandbrief, mei 2021

Magnoliatak in eigen tuin, mooie lentebode...

...om deze nieuwsbrief zonnig te beginnen.

...en om positief door te gaan: op dinsdag 20 april gaf de persconferentie voorzichtig wat versoepelingen aan. Het CIO (het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken) geeft, na overleg met het ministerie, door dat er vanaf woensdag weer 30 mensen in een kerkdienst aanwezig mogen zijn, uiteraard met in achtneming van de corona-regels. Omdat er bij ons steeds meer mensen zijn die minimaal 1 of soms al 2 prikken gehad hebben willen we vanaf 2 mei dan ook graag weer starten met fysieke diensten, die overigens ook gestreamd worden. Wie wil

kan naar de dienst komen, wie liever nog thuis blijft kan de dienst digitaal bijwonen. Let wel: dit geldt voor diensten in de Majellakapel. In mei zijn er twee gezamenlijke diensten in de Doopsgezinde kerk, daarvoor kunt u het beste op hun website kijken.

Uiteraard gelden de regels zoals we die nog uit het najaar kennen:

- u moet zich van tevoren opgeven, bij voorkeur via de mail (gkaterberg@solcon.nl), anders per telefoon (035 69 342 76).
- bij binnenkomst en weggaan draagt u een mondkapje, als u zit mag dat af
- u neemt uw jas mee naar binnen
- er wordt niet door de gemeente gezongen
- bij de uitgang staat een collecteschaal
- er is geen koffie na afloop

Op deze manier hopen we toch elkaar weer te kunnen ontmoeten, anders dan via de telefoon of op "digitale afstand".

We verheugen ons erop!

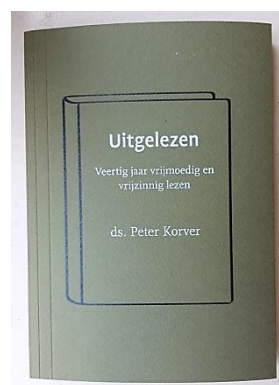

Marijke Katerberg-Muns

Uitgelezen

Vorig jaar zomer heeft onze literatuurkring het 100ste boek besproken, een mijlpaal. Ter gelegenheid daarvan ontstond bij Ruurt Hazewinkel het idee om een boek te laten verschijnen. Peter Korver heeft die gedachte graag overgenomen en er op zijn eigen manier invulling aan gegeven. Het resultaat is het boek *Uitgelezen. Veertig jaar vrijmoedig en vrijzinnig lezen*. Het is een bijzonder boek geworden, dat beschikbaar is voor al onze leden. Hieronder vindt u een artikel van de hand van Rob Nepveu, die een beschrijving van het boek geeft.

Op deze plaats wil ik Peter een groot compliment maken. Hij heeft in korte tijd een

boeiend boek geschreven dat erg de moeite waard is om te lezen. Het is interessant vanwege de boeken die erin besproken worden (o.a. een kleine selectie van de boeken die in onze literatuurkring besproken zijn), maar ook vanwege het tijdsbeeld, dat erin geschetst wordt.

Veel dank aan Peter voor dit mooie cadeau, dat je aan onze leden geeft, en aan Ruurt Hazewinkel voor het idee en het mogelijk maken van deze uitgave.

Marijke Katerberg

PS Onze leden ontvangen het boek gratis, het wordt in de komende weken bij u thuis gebracht, maar voor wie meer exemplaren wil is het ook te koop bij de boekhandel.

Terugblikken

Het is een algemeen bekend verschijnsel dat senioren geneigd zijn terug te kijken naar hun verleden. Het was de tijd in hun leven waarin zij ten volle actief waren. Als men “een kind van Drees” is geworden, d.w.z. de AOW-leeftijd heeft bereikt, is er een nieuwe periode begonnen en is er een levensfase afgesloten. Men krijgt dan de gelegenheid die periode aan een terugblik te onderwerpen.

Peter Korver is inmiddels emeritus predikant van de Remonstrantse Broederschap geworden. Bij die gelegenheid is een boek van zijn hand verschenen, getiteld *Uitgelezen. Veertig jaar vrijmoedig en vrijzinnig lezen*. De directe aanleiding tot het schrijven van dit boek is het feit, dat de literatuurkring in de Majellakapel afgelopen zomer het honderdste boek heeft uitgelezen. Het boek *Uitgelezen* behandelt vier decennia vrijzinnig denken van de schrijver. Dat wil zeggen, dat hij in vier hoofdstukken de ontwikkeling van zijn vrijzinnig denken beschrijft. Elk hoofdstuk begint met de weergave van een aantal belangrijke gebeurtenissen uit het betreffende decennium. Daarna volgt er steeds een korte weergave van boeken, en een enkele keer muziek, die een belangrijke rol hebben gespeeld voor Peter. Aan de hand van de korte bespreking van die boeken schetst hij de ontwikkeling van het denken uit de betreffende periode en vooral die van zijn eigen overtuiging. Dat geschiedt allemaal zeer helder en overzichtelijk en weerspiegelt de aanpak van de leraar geschiedenis en Nederlands die de auteur is geweest, alvorens hij theologie ging studeren.

Het is boeiend te lezen hoe Peter is opgegroeid als Rooms Katholiek, maar op den duur naar de vrijzinnigheid is toegegroeid. Je leest dat hij eigenlijk nooit *dogmatisch* Katholiek is geweest. Maar de Katholieke geloofsrichting biedt veel meer dan alleen een geloofsleer.

De starheid van de geestelijke leiders van de kerk deed Peter van het Rooms-Katholicisme vervreemden. Hij vond zijn geestelijk tehuis bij de Remonstranten en later ook bij de NPB. Toch laat zijn boek zien dat hij eigenlijk katholiek, maar dan niet Rooms, is gebleven en tegelijk vrijzinnig is geworden. Hij stond en staat met overtuiging in de christelijke traditie. Tegelijk is hij vrijzinnig in de zin van open en verdraagzaam tegenover elke andere geloofsvisie dan de zijne. Maar opmerkelijk is ook Peters behoefte aan spirituele ervaring. Hij spreekt vaak over God, niet als een dogmatisch gegeven, maar als een werkelijkheid die hij ervaart via gebed en meditatie, o.a. tijdens een retraite.

Men laat het boek *Uitgelezen* niet ongelezen; het is het lezen alleszins waard.

dr. Rob Nepveu

Komende diensten:

In de Majellakapel kunt u de diensten weer bijwonen, na vooraf aangemeld te hebben, zie het begin van deze maandbrief. De diensten zijn ook te volgen via [Ons YouTube kanaal](#) of op onze website www.majellakapel.nl

2 mei

Een bijeenkomst in de Majellakapel die geleid wordt door dr. Rob Nepveu. Gerard van der Berg bespeelt het orgel.

9 mei

Deze dienst wordt verzorgd vanuit de Doopsgezinde kerk. We vieren hem samen met de Doopsgezinden, de Huiskamergemeente en de Remonstranten. Voorganger is ds. Pieter Korbee.

Kijk voor informatie op www.dgbussum-naarden.doopsgezind.nl

16 mei

Voorganger in de Majellakapel is mr.drs. Johan de Wit, Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

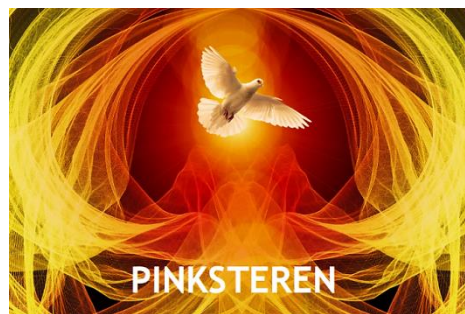
23 mei

Deze Pinksterdienst komt vanuit de Doopsgezinde kerk en wordt gevierd samen met de Doopsgezinden en de Huiskamergemeente. Voorganger is ds. Peter Korver.

Kijk voor informatie op www.dgbussum-naarden.doopsgezind.nl

30 mei

Majellakapel: voorganger is Irene Hörst, Nico Strubbe zorgt voor de muzikale begeleiding

Pinksteren

Net hoor ik op de radio dat de maand mei eigenlijk nóg een naam zou moeten hebben, namelijk 'de niet-gras-maai-maand'. Een vrolijke stem vertelt me dat we het gras rustig en lustig moeten laten bloeien, zoals ook de struiken en bomen hun kleurige bloesem laten zien. Ik word helemaal blij van haar en kijk naar buiten. Ik zie de bomen al in lichtgroen blad en de zeven lichtrode tulpen die de verder kale tuin opfleuren. Onderweg zag ik schitterende treurwilgen, die helemaal niet leken te treuren en allerlei struiken en bomen in vele kleuren. Wat is dit toch een heerlijke tijd.

Misschien vraagt u zich af wat dit te maken heeft met de titel van dit stukje. Je zou kunnen zeggen: niets, behalve dan dat zowel Pinksteren als de kleurige bloei tegelijkertijd plaatsvinden.

Voor mij is er wel zeker een overeenkomst. Pinksteren met de heilige Geest, die destijds, zo zegt Lucas, de mensen vervulde. Men werd vrolijk en blij en ervaarde een aanraking van God. Je zou er bijna dronken van worden, zo dachten de sceptici. Maar diezelfde sceptici begrepen niet dat iedereen zomaar de ander kon verstaan, terwijl niet dezelfde taal werd gesproken. Dat moet dan toch wel de heilige Geest zijn.

Wat zou het mooi zijn als in deze tijd niet alleen die bomen, struiken en bloemen tot kleurexplosie komen, maar er ook iets kan gebeuren dat lijkt op die aanraking van de geest!

Moet je je voorstellen: ik versta de ander, waar ik anders geen eens moeite voor doe, omdat het onbegonnen werk is. Een ander spreekt tegen mij in een taal die ik niet ken, maar nu wel versta. Hij heeft het over elkaar terzijde staan. Samen. En verderop zie ik drie mensen een dansje maken en ze zingen elk een lied in een voor de ander onbekende taal, maar wat geen enkel probleem is. De heilige Geest doet zijn werk.

En nu wij! Laat de wind van die geest waaien. Laten we proberen de ander te verstaan en er op zijn minst moeite voor doen. Er is nog nooit een probleem van gemaakt dat er verschillende kleuren buiten te bewonderen zijn...

Joke Werner

Pinksteren, een gedicht van Dick Werner

De kracht van de Geest schept vrijheid van denken;
zij gaat over grenzen van mensen heen,
voegt volken tesamen van allerlei namen;
er ontstaat dan een taal die ieder verstaat.

De kracht van de Geest is universeel,
maakt de wereld van mensen weer tot één geheel;
het is nog visioen, het is nog niet waar;
de wereld is duister, mensen haten elkaar.

Wat blijft is de droom van een toekomst in't licht,
maar de mens moet het doen, bezielde door de geest, gesterkt door de kracht.
Eerst dan krijgt ons Pinksteren een verstaanbaar gezicht.

Overige activiteiten:

Zowel van de Cursus 'Zin in ouder worden' als van de literatuurkring is nog niet bekend wanneer zij weer door kunnen gaan. In de zomermaanden hopen we weer "luchtige zomermiddagen" te kunnen verzorgen, samen met Doopsgezinden, Huiskamergemeente, Remonstranten en Lutheranen.

Op weg

Voor oud en jong geldt dat er niet snel genoeg een einde zal komen aan alle beperkende coronamaatregelen. Natuurlijk moet een verantwoordelijke overheid alles doen wat mogelijk is om het kwalijke virus in te dammen. En even begrijpelijk is het dat de overheid daarbij allerlei afwegingen moet maken, met vaak onduidelijke uitkomsten. Maar niets doen is kwalijker dan soms gebrekkig handelen.

Toch zijn we op weg naar een terugkeer, weliswaar in stappen, naar het normale leven. Belangrijk is hierbij of de vaccinatie snel genoeg verloopt. Helaas gaat dat nog moeizaam. Het is nu een gewoonte elkaar te vragen of men al één prik of zelfs twee prikken heeft gehad. Helaas moeten veel mensen die ernaar snakken te worden ingeënt nog steeds daarop wachten.

Soms kan een oud verhaal ons helpen de eigen situatie beter te begrijpen en in perspectief te zien. In ons geval is dat bv. zo met het verhaal over de exodus, de uittocht uit Egypte. Volgens het verhaal zou Mozes het volk Israëls vanuit Egypte naar Palestina hebben geleid. Het was een tocht, die 40 jaar duurde. Tijdens die tocht vond ook de Verbondssluiting tussen Israëls God en zijn volk plaats. Wat er al of niet is gebeurd valt niet meer te achterhalen. Merkwaardig is de naam Mozes. Dat is een onvolledige Egyptische naam. Denk aan Ramses, dat is zoon van Ra, de zonnegod. De Joodse traditie leidt de naam af van een werkwoord dat "er uittrekken" betekent. Mozes werd immers als baby uit het water getrokken.

Is het exodusverhaal historisch of fictie? Is het volk of maar een deel ervan uit Egypte vertrokken? Men weet het niet. Egyptische bronnen die over de exodus zouden gaan zijn er niet. Het getal 40 m.b.t. de jaren die men reisde is een symbolisch getal, dat duidt op een "volheid". Het verhaal is natuurlijk interessant voor historici, maar het is ook op zich boeiend. Men begint met goede moed, maar op den duur wordt men de zware tocht door onherbergzaam gebied beu. Men verlangt dan terug naar de vleespotten in Egypte. Dat proces kennen wij ook. De eerste lockdown werd algemeen aanvaard. Maar als na versoepelingen de volgende lockdown wordt ingesteld begint de wrevel. De virusdwazen, de wappies, roeren zich. De meerderheid blijft echter volhouden.

Het volk Israëls zal Palestina bereiken, zo vertelt het verhaal. Wij zijn op weg naar een normaler leven. Ook wij moeten de moed en hoop behouden en zullen over een paar maanden ons doel bereiken.